

CINEMA EDISON: LA MÀGIA DAVANT I DARRERA LA PANTALLA

Per Rosa M. Sánchez

Foto: El 9Nou

S'acaba la sessió de cinema i surto de la sala empenyent les **portes dobles batents** de fusta pesada. És un gest incòmode que et fa connectar amb la teva musculatura, quan el que vols és recrear-te en les connexions neuronals activades per la pel·lícula. Tanmateix, reconec el mèrit d'aquelles portes, responsables que la llum i el soroll de l'exterior no es filtrin a l'auditori. Mentre travesso aquesta cambra d'aïllament, els meus ulls s'acomoden a la claror a través dels seus òculs de vidre translúcid.

Un cop arribo a l'avantsala, veig que el públic s'arremolina al voltant d'un petit taulell per poder dir la seva. Es tracta de la litúrgia de la **votació** que tant ens agrada als assidus del Cinema Edison: cada espectador pot depositar en una caixeta de cartró el nombre d'estrelles que li atorga al film que acaba de veure.

Encara no has tingut temps d'intercanviar impressions amb l'acompanyant que ja estàs votant, així que es tracta d'un gest ple d'immediatesa, impressió pura d'alt valor. Votar és segurament l'acte democràtic per excel·lència que els gestors de l'Edison practiquen per fer particip al públic en la programació. D'aquesta manera tan senzilla saben quines propostes agraden i quines han d'evitar. I s'equivoquen ben poc, perquè, en la dècada que porto venint, el nombre d'espectadors va a l'alça.

A la paret de davant d'aquesta taula, penja un llistat amb les pel·lícules visionades aquell mes, dins de la programació oficial, puntuades amb la nota mitjana dels espectadors. Sempre vols comprovar quina pel·lícula encapçala el rànquing i somrius quan coincideix amb una que no t'has perdut.

Des del 1950, el **Cineclub de l'Associació Cultural** de Granollers ofereix una acurada programació de pel·lícules en versió original subtitulada, tasca per la qual ha estat multipremiat. Amb 75 anys d'història, és el cineclub més antic de Catalunya i em fa sentir orgullosa participar de les seves propostes com associada, perpetuant així la seva existència.

Una fita molt important per a la ciutat de Granollers va ser el naixement del **Cinema Edison**, ara fa cinc anys. L'Edison atorga una seu estable al cineclub gràcies a un conveni amb l'Ajuntament que cedeix l'espai. En un moment en que proliferen les multisales en centres comercials situats a la perifèria de la ciutat (el què dificulta l'accés a les persones que no disposin de vehicle), l'aposta de Granollers és precisament la contrària: disposar d'un cinema al centre de la ciutat que permeti a tothom gaudir de la gran pantalla. I és que el Cinema Edison neix amb la vocació de servir a tots el públics, amb continguts específics per infants, pels amants dels clàssics, pels qui volen veure cinema produït a Catalunya o pel cinema fantàstic, entre moltes altres propostes.

L'Edison forma part de la Xarxa Europa Cinemas, contribuint a que Europa i la seva diversitat cultural siguin una idea compartida a tot el món. Que una petita ciutat com Granollers formi part d'aquesta xarxa de 1302 cinemes i 39 països és un bon indicador de la passió del cineclub i de la seva àmplia vocació de servei cultural.

Una sola mirada al vestíbul i a l'avantsala és suficient per comprovar la devoció de l'Edison per contribuir a la cultura cinematogràfica. D'entrada, et rep una taquilla menuda sense vidre separador que et recorda que tant darrera com davant del taulell hi ha un espectador. I l'espectador que et ven les entrades és ben especial, perquè pertany a la colla de la **Crida Edison**, el grup d'adolescents i joves que garanteix una programació molt més variada i, el que és més esperançador, un relleu generacional. M'emociona l'existència d'aquesta colla, impulsora de múltiples propostes com la Peixera i el CineClub Jove, guanyador del Premi Nunes 2023. Observo el valor de la taquilla, tot i que acostumo a comprar les entrades via web i estalviar-me les cues. És un tràmit ben senzill i de les poques compres d'espectacles sense costos de gestió... una meravella!

Un cop entres a l'**avantsala**, un projector antic et guia fins l'accés al pati de butaques, recordant-te que la litúrgia de congregar-se per veure una bona història ve de llarg. Tampoc falta, tant a la web en format digital com a l'espai en format paper, el full de sala amb informació acurada de la pel·lícula: fitxa tècnica, fitxa artística, breu biografia del director, sinopsi, entrevistes, un parell de crítiques... material tot ell molt ben enfocat per elevar el nivell cultural dels espectadors.

Entrar a la **sala** de l'Edison suma una altra peculiaritat: els seients no van numerats. El primer que arriba, el primer que seu. Els seients més demandants sempre són els de les darreres files ubicats al mig del passadís, sense ningú al davant. Jo que soc baixeta, i sempre arribo amb el temps just, sec al lateral dret. Els laterals tenen una mala fama immerescuda, perquè la pel·lícula es veu molt bé i amb menys possibilitats que el cap d'algué et faci la guitza tapant-te els subtítols.

La sala de l'Edison és bonica i senzilla, amb uns laterals de fusta color avellana que la doten de calidesa. La platea acull 349 localitats que llueixen ben polides. A finals de novembre van renovar tot el pati de butaques, canviant l'esquerdada tapisseria vermella per un teixit bordeus més extremat. M'encanta entrar allà, seure-hi i saber que ningú al meu costat farà soroll menjant crispetes ni

xarrupant el got de Coca-Cola. Els espectadors de l'Edison podem assaborir cada escena, en comunió amb la història.

El curs passat el cinema Edison va acollir un total de 23.580 espectadors, una dada que no està gens malament tenint en compte que la població de Granollers és d'uns 62.000 habitants i que hi ha un espai multisales a només tres kilòmetres de la Porxada.

Miro el futur i m'imagino els de la Crida fent-se grans, portant els seus fills a les propostes del Petit Edison i gestionant amb l'Ajuntament un nou conveni per obtenir un altra sala, perquè Granollers demanda més exhibicions cinematogràfiques, més programes de formació i més suport als projectes creatius. M'imagino un Edison que es fa gran, però no es cansa de proporcionar-nos evasió, inspiració i aprenentatge. M'imagino tot això i sé que no és utòpic, perquè els seus gestors fan una feina extraordinària.